

Gerje-Perje sík MTÉT

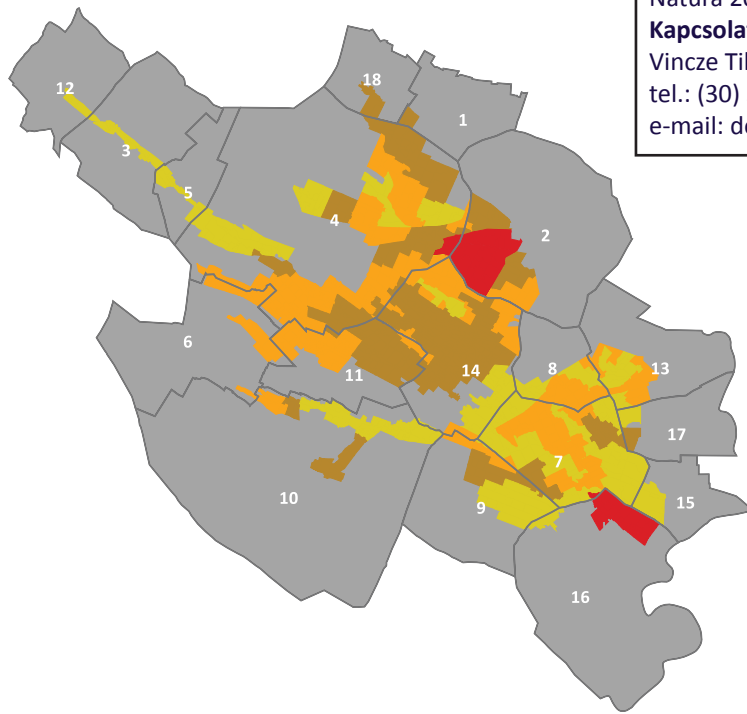
Teljes terület: 41 509 ha
Támogatható terület: 36 166 ha
Natura 2000 területek aránya: 52%

Kapcsolat:

Vincze Tibor

tel.: (30) 504-6559 Fax: (1) 200-1168

e-mail: delpest@dinpig.hu

Az igényelhető zonális agrár-környezet-gazdálkodási célprogramok:

	A/1 zóna		
	A/2 zóna		
	B zóna		
	C zóna		

(1) Újszilvás	(10) Nagykőrös
(2) Abony	(11) Nyársapát
(3) Albertirsa	(12) Pilis
(4) Cegléd	(13) Tószeg
(5) Ceglédbercel	(14) Törtel
(6) Csemő	(15) Tiszajenő
(7) Jászkarajenő	(16) Tiszakécske
(8) Kőröstetétlen	(17) Tiszavárkony
(9) Kocsér	(18) Tápiószőlős

Vidra Tamás – Szalakótás pusztai élőhely

A Gerje-Perje sík MTÉT a Duna-Tisza közti síkvidéken, Pest megye, Bács-Kiskun megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye találkozásánál helyezkedik el.

Kiterjedt gyepterületeivel, vízfelületeivel, idős magányos fáival, őshonos fajokból álló ligeteivel a Gerje-Perje sík kiemelt tájképi- és természetvédelmi értéket képvisel. Együtt találhatóak meg itt a Tiszántúlra jellemző nagy kiterjedésű szikes puszták és a Duna-Tisza-közé jellemző láprétek, homoki legelők, jól megőrizve az alföldre jellemző, legeltetéssel hasznosított pusztai élőhelyek mozaikját. A nagy kiterjedésű gyepek, legelők és kaszálók antropogén hatásra alakultak ki, és természeti állapotuk fenntartása továbbra is emberi beavatkozással lehetséges. A természetes gyeptípusok közül legnagyobb kiterjedésben mocsárrétek, és cikóros puszták fordulnak elő a területen, amelyek a termőhelyi viszonyok miatt igen sérülékenyek, könnyen gyomosodnak és degradálódnak. Ezen természetszerű élőhelyeken kívül kis kiterjedésben nádasok, zombéksásos állományok, ürmöspuszták, szikes rétek találhatóak az MTÉT határain belül.

Az MTÉT-et három nagyobb vízfolyás, a Gerje, a Perje és a Körös-ér érinti. A vízállásos területek kedvező élőhelyet nyújtanak a legtöbb kételtű faj számára. A terület szinte minden vízállásában nagy számban megtalálható a vöröshasú unka. Az ásóbéka a tavaszi vonulási időszakban többfelé látható, de a nyár derekára jellegzetesen nagyra nővő

Palatitz Péter – Kék vércse

Az MTÉT elsődleges célja a mozaikos kultúrtáj megőrzése. A természeti értékek megóvásához, a gyepekhez kötődő védett fajok és az értékes madárvilág megőrzéséhez a környezeti szempontokkal összhangban működő mezőgazdálkodás szükséges.

Vidra Tamás – Szártalan csüdfű

lárvai a legtöbb csatornában jelentős számban észlelhetők. A hullók sorában kiemelt jelentőségű a Natura 2000 jelölő faj mocsári teknős.

A térség legmagasabb térszínein, főleg a homokdombok platóin az egykori alföldi sztyepprétek maradványaiként főként zárt homokpusztaréteket, kisebb részben löszpusztagyepeket találunk.

A gerincesek fajokban leggazdagabb csoportját a madarak jelentik. Megfelelő vízviszonyok esetén mind a költő, mind a vonuló fajok nagy számban vannak jelen, közülük több faj is igen jelentős természetvédelmi értéket képvisel. A hamvas rétihéja, a kerecsensólyom, a kék vércse csak a legfontosabb fajok itt költő ragadozó madaraink közül, de a kanalas récétől kezdve a parlagi pityeren át, az ugartyúkig még számos faj tanúsítja a terület magas természetvédelmi értékét.

Mivel az egyes élőhelyek mozaikosan, szántókkal körbevéve helyezkednek el, azok jó ökológiai állapotban tartása csak a környezetükben megtalálható szántóterületek környezetbarát használatával érhető el. Sok helyen a mai napig láthatók a hagyományos gazdálkodás jellegzetességei – például extenzív állattartás, rétkaszálási rendszerek, kistáblás szántók – amelyek fennmaradása a faji és táji biodiverzitás megőrzése szempontjából elengedhetetlen.